

Vanha ilmiö uudessa nousussa

Drive-in -leffassa on tunnelmaa

Antti Koskenrouta
Baltimore, USA

Yhdysvalloissa huomaa nopeasti, että autosta nousematta pystyy hoitamaan monet arkipäivän asiat: saa tankattua vatsan lisäksi esimerkiksi lääkevaraston ja taidenautintojakin on kaupan. Kuumankosteana kesäiltana oli mielenkiintoista lähteä drive in -leffaan. Tarjolla oli siis elokuva kuskin pukilta katsottuna.

Kohteeksi valitsin Baltimoren liepeillä sijaitsevan Bengie'sin. Paikkaa ei liiemmin mainosteta, asiasta kiinnostunut löytää tietoa teatterista ja näytöksistä Internetistä. Teatteri on auki vain lämpimän aikaan, ja näytökset alkavat vasta auringonlaskuun jälkeen. Suomessa ei drive in -teattereita tietyvästi ole, koska kesäaikaan näytösten alkamista joutuisi odottelemaan yömyöhään.

Hinnan puolesta drive-in on normaalia leffaa vähän halvempi: Yksi lippu maksoi reilut kuusi euroa, ja sillä sai katsoa samana iltana kaksi eri elokuvaa. Infrastruktuuriltaan Bengie's oli oikeastaan melko vaatimaton. Laajalle nurmikentälle oli löyhästi merkitty parkkipaikojen rivit ja reunalle pystytetty massiivinen valkokangas. Tilaa olisi ollut sadoille autoille, mutta paikan päälle tuli noin 40 autoa. Niinpä jokaiselle löytyi kentältä mieleinen paikka. Itse parkkeerasin paikkaan, jossa valkokangas täytti tuulilasin reunasta reunaan. Sitä voi jo kutsua laajakuvaksi! Kuvanlaatu oli erinomainen ja elokuvan ääniraita

kuului auton oman radion kautta. Ennen ääniraita toistettiin auton ulkopuolisista kaiuttimista.

Ruoka osoittautui drive-in -leffojen kivijalaksi, sillä melkein jokaisessa autossa mässäiltiin elokuvan aikana. Teatterialueella oli oma ravintolansa, jonka ruokalistoilta löytyi amerikkalaisen roskaruoan koko kirjo. Popcornin, pizzan ja nachojen tuoksujen sekamelskassa olisi ollut hankalaa päättää, mitä tilaa. Ongelman ratkaisi alueen ulkopuolelta tuodut eväät, joista piti maksaa portilla lipun lisäksi noin viiden euron lisämaksu.

Ennen elokuvan alkua ihmiset liikkuvat alueella enemmän, mutta näytöksen alettua katsojat joko pysyivät autoissaan tai nauttivat elokuvasta auton viereen levitettyillä vilteillä tai pihatuoleilla piknik-hengessä. Mikään tapaamispaikka ei drive-in -elokuvat ole, ihmiset tuntuivat pitävänsä omilla porukoissaan. Hiukan yllättävääkin, että varsinkin urheilutapahtumissa yleistä juopottelua ei elokuvan aikana näkynyt.

Autossa elokuvan katsominen on aitoamerikkalainen ilmiö, mutta kyseessä ei ole mikään uusi juttu. Ensimmäinen teatteri avattiin 1920-luvulla ja 1950-luvulla niiden määrä nousi yli 5000:een. Kultakausi jatkui vielä 1960-luvulle, jonka jälkeen teattereiden määrä lähti jyrkkään laskuun. Nyt ala on nousussa pitkistä rospuutokauden kuopasta, ja teattereita on tällä hetkellä käytössä noin tuhat. Kävijöitä riittää, mutta kyseessä ei

edelleenkaan ole mikään buumi.

Maineeltaan drive-in -elokuvia pidetään usein pariskuntien kutupaikkana. Ehkä sillä on jotain todellisuuspohjaakin, sillä kondomiautomaatti vessan seinällä muistutti siitä, että pidättyväisyys on loppujen lopuksi varmin ehkäisykeino. Maine taitaa silti olla elokuvien aiheuttama, sillä pariskunnat eivät korostuneet yleisön joukosta. Kokemukseni perusteella autolla elokuvissa käynti oli yhtäläillä perheiden ajanvietettä kuin nuorten tapaamispaikka. Ehkä siinä onkin drive-in -elokuvien taika: ne tarjoavat jokaiselle jotakin. Lökkäämmät ihmiset hakevat nostalgiaa, kun taas nuorille se tarjoaa vaihtoehdon vuokravideoille ja tavallisissa elokuvissa käyntiin.

Tavallisena iltana autokanta teatterissa ei juuri eronnut normaalista katukuvasta, ja niin yleisöstä kuin autoistakin paistoi keskiluokkaisuus. Amerikkalaiseen tyyliin avolava-autoja oli paljon, ja moni oli keksinyt levittää makuualustat pick-upinsa lavalle. Erikoisuutena Bengie'sissä on esimerkiksi viikoittaiset vanhojen autojen erikoisillat, joihin historiallisten autojen kuljettajat pääsevät veloitusetta.

Drive-in elokuvissa käynti on olennainen osa amerikkalaista autoiluhistoriaa ja toisaalta uudessa nousussa oleva ilmiö. Lisäksi se on suomalaiselle ennennäkemätön kulttuurikokemus. Suosittelen! Epäilijöille vielä sanottakoon, että ainakin penkin säädöt olivat monipuolisemmat kuin useimmissa kotisohvissa.

Drive-in elokuvat ovat aitoamerikkalainen ilmiö, joka hiipui 1950- ja 1960-lukujen kulta-ajan jälkeen. Nykyään Yhdysvalloissa toimii noin 1000 teatteria.